

Vládní návrh

kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 8. června 2010 v Praze

Návrh usnesení Senátu Parlamentu ČR

Senát Parlamentu České republiky s o u h l a s í s ratifikací Protokolu mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsaného dne 8. června 2010 v Praze.

P ř e d k l á d a c í z p r á v a
pro Parlament ČR

Dne 8. června 2010 byl v Praze podepsán Protokol mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsané dne 11. října 1996 v Praze. Usnesením č. 408 ze dne 24. května 2010 vyslovila vláda České republiky souhlas s jeho uzavřením.

I.

Na základě článku 351 Smlouvy o fungování Evropské unie (bývalý článek 307 Smlouvy o založení Evropského společenství) je Česká republika povinna uvést všechny své mezinárodně právní závazky, do kterých vstoupila před svým členstvím v EU, do souladu s právem EU. S ohledem na tento závazek konzultovala Česká republika s Evropskou komisí, v rámci přípravy svého vstupu do Evropské unie, otázku kompatibility dohod o ochraně investic s právem EU, přičemž tyto konzultace pokračovaly i po vstupu České republiky do Evropské unie.

V případě, že by Česká republika nedodržela závazek vyplývající z článku 351 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a neuvedla svoje mezinárodně právní závazky, do kterých vstoupila před svým členstvím v EU, do souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie, vystavila by se hrozbě "infringement procedure" – řízení pro porušení závazků z práva EU, na jehož konci může být dotčenému státu uložena paušální částka nebo pokuta nabíhající každý den a to až do dne, kdy dojde k odstranění vytýkaného nedostatku.

Při konzultacích označila Evropská komise za nekompatibilní ty dohody o ochraně investic, které neumožňují v souladu s články 57, 59 a 60 Smlouvy o založení Evropského společenství (dnes články 64, 66 a 75 SFEU) aplikovat rozhodnutí Rady EU přijmout ochranná opatření omezující volný pohyb kapitálu do a ze třetích zemí, pokud hrozí vážné obtíže při fungování hospodářské a měnové unie. Kromě toho jsou v nesouladu s právem EU také ty dohody o ochraně investic, které neumožňují přijmout na základě článku 75 SFEU (býv. čl. 60 Smlouvy o založení Evropského společenství) opatření na ochranu základních bezpečnostních zájmů, mezi které patří rovněž opatření k ochraně zájmů vyplývajících z členství smluvní strany v celní, hospodářské nebo měnové unii.

Dohody o ochraně investic uzavřené Českou republikou dále obsahují příliš široký závazek poskytovat národní zacházení a doložku nejvyšších výhod, aniž by byl tento závazek doprovázen výjimkami ze zvýhodněného zacházení, které Česká republika poskytuje investorům ze zemí EU, nebo zacházení, které EU poskytuje třetím zemím na základě mezinárodních smluv. Evropská komise v této souvislosti při konzultacích potvrdila nový text tzv. REIO klauzule, která pokrývá shora uvedené výhody, a která by měla nahradit dosavadní, příliš úzká, ustanovení o výjimkách z národního zacházení a doložky nejvyšších výhod.

Výsledkem výše uvedených bilaterálních konzultací s Evropskou komisí byl návrh několika harmonizačních klauzulí, které by měly být do dohod o ochraně investic s nečlenskými státy EU doplněny s cílem dosáhnout jejich slučitelnosti s právem EU. Následně byly návrhy na

úpravu dohod o ochraně investic zaslány jednotlivým nečlenským státům – smluvním stranám příslušných dohod o ochraně a podpoře investic.

II.

S ohledem na výše uvedené zaslala Česká republika v roce 2005 prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí Indii nótu, která obsahovala žádost o renegociaci Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic. První kolo expertního jednání se uskutečnilo v Novém Dillí v květnu 2008. Následně probíhala další vyjednávání korespondenční cestou. Dokončení celého procesu změn původní Dohody formou Protokolu bylo dosaženo v rámci druhého kola expertních jednání, které se konalo v březnu 2010 v Praze.

Předložený Protokol obsahuje, v souladu s harmonizačními klauzulemi odsouhlasenými Evropskou komisí, následující změny Dohody mezi v Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsané dne 11. října 1996 v Praze:

1) Článek 3 - Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

Dohoda o ochraně a podpoře investic musí obsahovat dostatečně širokou výjimku ze závazku národního zacházení a doložky nejvyšších výhod, tzv. REIO klauzuli, na jejímž základě Česká republika nebude povinna poskytovat investicím a investorům druhé smluvní strany, v tomto případě Indie, výhodnější zacházení, než které na základě svého členství v Evropské unii poskytuje subjektům pocházejícím z ostatních členských států EU a dále subjektům ze třetích zemí, jímž je výhodnější zacházení poskytováno na základě mezinárodních smluv uzavřených EU se třetími státy.

Na základě harmonizační klauzule navržené Českou republikou se obě smluvní strany v článku 1 Protokolu dohodly vypustit odstavec 3 z článku 3 Dohody a nahradit jej novými odstavci 3 až 5:

„ (3) Ustanovení odstavců (1) a (2) tohoto článku se nebudou vztahovat na výhody, které poskytuje smluvní strana na základě svých závazků jako člena jakékoli existující či budoucí celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

(4) Závazky smluvní strany jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu také zahrnují závazky vyplývající z mezinárodních smlouv nebo vzájemných smlouv týkajících se této celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

(5) Ustanovení odstavců (1) a (2) tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany nebo jejich investicím či výnosům takové výhody, upřednostnění nebo výsady, které může první smluvní strana poskytovat na základě jakékoli mezinárodní smlouvy nebo ujednání týkající se zcela nebo převážně zdanění.“

2) Článek 6 – Převody

Česká republika navrhla upravit čl. 6 Dohody způsobem, který by České republice umožnil provádět, v souladu s články 57.2, 59 a 60.1 Smlouvy o založení Evropského společenství (dnes články 64.2, 64.3, 66 a 75 SFEU), opatření přijatá Radou EU a omezit volný převod kapitálu ve vztahu k investorům druhé smluvní strany, aniž by však zároveň ČR porušovala závazky vyplývající z dohody o ochraně investic. Česká republika navrhla indické straně vložit do článku 6 původní Dohody jako odstavec 4 následující klauzuli:

„Nic v této dohodě nebude bránit kterékoli ze smluvních stran přijmout nebo zachovávat v dobré víře a spravedlivým a nediskriminačním způsobem bezpečnostní opatření, po

omezenou dobu trvání, které mohou být přijaty za výjimečných okolností vážných makroekonomických potíží nebo vážných potíží s platební bilancí nebo při jejich hrozbě vůči této smluvní straně nebo vůči jakékoli celní, hospodářské nebo měnové unii, společnému trhu, zóně volného obchodu nebo regionální hospodářské organizaci, jichž je nebo se může smluvní strana stát členem“, která v obecné rovině pokrývá opatření Evropské unie v oblasti volného pohybu kapitálu. Na tento návrh Indie přistoupila.

3) Článek 12 - Základní bezpečnostní zájmy

Požadavek na včlenění článku o základních bezpečnostních zájmech vychází z článku 75 SFEU, který umožňuje státům EU v případech předvídaných v článku 215 SFEU a postupem zde uvedeným učinit nezbytná naléhavá opatření vůči příslušným třetím zemím. Jedná se o postup Společenství, pokud je předpokládán ve společných postojích nebo společných akcích přijatých podle Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice, který směřuje k pozastavení, omezení nebo úplnému přerušování hospodářských vztahů se třetími zeměmi. Dle článku 75 SFEU může Rada také přijmout opatření týkající se pohybu kapitálu a plateb. Česká republika je sice z mezinárodně právního hlediska oprávněna přijímat opatření na ochranu své bezpečnosti, veřejného pořádku a mezinárodního míru, bezpečnostní zájmy však v případě České republiky musí zahrnovat rovněž zájmy, které vyplývají z jejího členství v Evropské unii. Do dohod o ochraně investic je proto nezbytné vložit nové ustanovení na jehož základě bude moci ČR přijímat opatření na ochranu svých bezpečnostních zájmů, které zahrnují rovněž zájmy plynoucí z členství ČR v EU, přičemž tímto jednáním nebude ČR porušovat závazky vyplývající z dohod o ochraně investic.

S ohledem na výše uvedené byl na návrh České republiky článek 12 původní Dohody nahrazen novým článkem 12, jehož text je následující:

„Základní bezpečnostní zájmy

Žádné ustanovené této dohody nelze vykládat tak, že je bráněno kterékoli ze smluvních stran přijmout v dobré víře kroky, které považuje za nezbytné na ochranu svých základních bezpečnostních zájmů, nebo že je bráněno v přijetí opatření vyplývajících z členství smluvní strany v jakékoli existující či budoucí celní, hospodářské nebo měnové unii, společném trhu nebo zóně volného obchodu. Tyto kroky nebo opatření mohou zahrnovat zejména, ne však výlučně, taková:

(a) týkající se trestných činů;

(b) týkající se obchodu se zbraněmi, střelivem a vojenskými prostředky a obchodu s jiným zbožím, materiálem, službami a technologiemi, který je prováděn přímo či nepřímo s cílem zásobovat vojenské síly; nebo

(c) učiněné v době války nebo v době mimořádných událostí v mezinárodních vztazích, nebo

(d) přijaté v souladu se svými závazky podle Charty OSN k zachování mezinárodního míru a bezpečnosti. „

4) Článek 14 bis - Vzájemné konzultace

Indická strana navrhla vložit do textu Dohody nový článek 14 bis, který upravuje možnost změnit Dohodu formou vzájemných konzultací obou smluvních stran. Česká strana na tento návrh přistoupila. Text nového ustanovení zní následovně:

„Vzájemné konzultace

Smluvní strany mohou v případě nezbytnosti vzájemně konzultovat záležitosti týkající se jakékoli změny této Dohody. Změny budou provedeny po dohodě a vstoupí v platnost v den

přijetí poslední notifikace, kterou si smluvní strany oznámily, že jejich vnitrostátní postupy pro vstup těchto změn v platnost byly ukončeny a zůstanou v platnosti po dobu platnosti Dohody.“.

Protokol byl sjednán v českém, hindském a anglickém jazyce, přičemž všechna tři znění jsou stejně autentická. V případě rozporů ve výkladu je rozhodující anglické znění. Protokol vstoupí v platnost třicátým dnem po datu pozdější notifikace, potvrzující splnění příslušných vnitrostátních procedur pro vstup Protokolu v platnost

III.

Předložený Protokol mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsané dne 11. října 1996 v Praze je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Protokol, podobně jako původní Dohoda mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsaná dne 11. října 1996 v Praze, patří do kategorie smluv prezidentských ve smyslu článku 49, písm. e) Ústavy České republiky. K jeho vstupu v platnost je tedy nutné schválení Parlamentem ČR a ratifikace prezidentem republiky.

Uzavření a provádění Protokolu o změně Dohody nebude mít dopad na státní rozpočet.

V Praze dne 23.6. 2010

Předseda vlády

Dohoda
mezi Českou republikou
a
Indickou republikou
o podpoře a ochraně investic

Česká republika a Indická republika (dále jen „smluvní strany“);

vedeny přáním vytvořit příznivé podmínky pro podporu větších investic investorů jednoho státu na území druhého státu;

uznávající, že podpora a vzájemná ochrana investic v souladu s touto mezinárodní dohodou přispěje k podněcování jednotlivých podnikatelských iniciativ a zvýší bohatství v obou státech;

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

(a) Pojem „investor“ znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje na území druhé smluvní strany.

(i) Pojem „fyzická osoba“ znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství smluvní strany v souladu s jejím právním řádem.

(ii) Pojem „právnická osoba“ znamená s ohledem na obě smluvní strany jakoukoli osobu včetně obchodní společnosti, podniku nebo sdružení, která má trvalé sídlo na území některé ze smluvních stran a je zaregistrována nebo zřízena v souladu s jejím právním řádem a uznána za právnickou osobu.

(b) „Investice“ znamená každou majetkovou hodnotu založenou nebo získanou ve spojení s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, včetně změn ve formě investice, v souladu s právním řádem smluvní strany, na jejímž území se investice nachází, a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně :

(i) movitý a nemovitý majetek, jakož i jiná práva, jako jsou hypotéky, zástavy nebo záruky;

(ii) akcie, obligace a nezajištěné dluhopisy společností a jakékoli jiné podobné formy účasti na společnosti;

(iii) peněžní pohledávky nebo nároky na jakékoli plnění ze smluvního ujednání mající finanční hodnotu související s investicí;

(iv) práva z oblasti duševního vlastnictví, goodwill, technické postupy a know-how v souladu s příslušnými právními předpisy smluvní strany;

(v) práva z obchodních koncesí a licencí vyplývající ze zákona, včetně koncesí k průzkumu a těžbě ropy a jiných nerostů.

(c) „Výnosy“ znamenají peněžní částky plynoucí z investice, jako jsou zisky, úroky, přírůstky kapitálu, dividendy, licenční nebo jiné poplatky.

(d) „Území“ znamená :

(i) s ohledem na Českou republiku: území České republiky, na kterém Česká republika vykonává v souladu s mezinárodním právem svrchovaná práva a jurisdikci;

(ii) s ohledem na Indii: území Indické republiky, včetně pobřežních vod a vzdušného prostoru a jiné mořské oblasti včetně výlučné hospodářské zóny a kontinentálního šelfu, nad kterými má Indická republika svrchovanost, svrchovaná práva nebo výlučnou jurisdikci v souladu se svým platným právem a Úmluvou OSN o mořském a mezinárodním právu, 1982.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

(1) Každá smluvní strana bude podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investory druhé smluvní strany, aby investovali na jejím území, a připustí takové investice v souladu se svým právním řádem a příslušným rámcem stanoveným její vládou.

(2) Investicím a výnosům investorů každé ze smluvních stran bude za všech okolností poskytováno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

(1) Každá smluvní strana poskytne investicím investorů druhé smluvní strany, včetně jejich provozu, řízení, udržování, užívání, využívání nebo nakládání těmito investory, zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytuje investicím svých vlastních investorů nebo investicím investorů jakéhokoli třetího státu.

(2) Mimo to, každá smluvní strana poskytne investorům druhé smluvní strany a výnosům z jejich investic zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytuje investorům jakéhokoli třetího státu.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhodu nebo výsadu vyplývající z:

(a) celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobných mezinárodních dohod, vedoucích k takovým uniím nebo institucím, nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo může být;

(b) jakékoli záležitosti týkající se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Vyvlastnění

(1) Investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“) na území druhé smluvní strany s výjimkou vyvlastnění ve veřejném zájmu, na základě zákona, na nediskriminačním základě a proti řádné a spravedlivé náhradě. Taková náhrada se bude rovnat hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, podle toho, co nastane dříve, bude zahrnovat úrok v řádné a spravedlivé výši do data platby náhrady, bude uskutečněna bez zbytečného prodlení, bude okamžitě realizovatelná a volně převoditelná ve volně směnitelné měně.

(2) Dotčený investor má právo požádat v souladu s právním řádem smluvní strany, která investici vyvlastnila, o přezkoumání svého případu a o ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany v souladu s principy obsaženými v tomto článku. Smluvní strana, která provede vyvlastnění, bude všemožně usilovat o to, aby přezkumné řízení bylo provedeno okamžitě.

(3) Jestliže smluvní strana vyvlastní majetkové hodnoty společnosti, která je zaregistrována nebo založena v souladu s právem platným v kterékoli části jejího území, a v které investoři druhé smluvní strany vlastní podíly, smluvní strana zabezpečí, že ustanovení odstavce 1 tohoto článku se bude vztahovat na tyto investory s ohledem na jejich investici, v rozsahu nezbytném pro zajištění řádné a spravedlivé náhrady.

Článek 5

Náhrada za škodu

(1) Investorům jedné smluvní strany, jejichž investice na území druhé smluvní strany utrpí škody následkem války nebo jiného ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu nebo občanských nepokojů nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne druhá smluvní strana, pokud jde o restituci, odškodnění, náhradu nebo jiné vypořádání, zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytne svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu. Výsledné platby budou volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

(2) Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku bude investorům jedné smluvní strany, kteří při jakýchkoli událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škody na území druhé smluvní strany spočívající v:

a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany

nebo

b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

poskytnuta restituce nebo spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 6

Převody investic a výnosů

(1) Každá smluvní strana zajistí volný převod všech finančních prostředků investora druhé smluvní strany, které jsou spojeny s investicí a výnosy na jejím území, bez zbytečného prodlení a na nediskriminačním základě. Tyto finanční prostředky zahrnují např.:

(a) kapitál a dodatečné částky k udržení a zvětšení investic;

(b) čisté provozní zisky po zdanění včetně dividend a úroků v míře odpovídající podílu ve společnosti, licenční poplatky a jakékoli jiné výnosy;

- (c) částky na splacení půjček, včetně úroků z půjček vztahujících se k investici;
- (d) výnosy obdržené investorem z prodeje nebo částečného prodeje nebo likvidace investice;
- (e) příjmy státních občanů jedné smluvní strany, kteří pracují ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany.

(2) Nic z toho, co je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku, nemá vliv na převod jakýchkoli náhrad podle článku 5 této dohody.

(3) Pokud se strany nedohodnou jinak, převod plateb podle odstavce 1 tohoto článku bude uskutečněn v měně původní investice nebo v jakékoli jiné volně směnitelné měně. Převod plateb bude uskutečněn na základě přepočítacího kursu, kterým je převládající tržní kurs platný k datu převodu.

Článek 7

Postoupení práv

Jestliže smluvní strana nebo jí zmocněná agentura zaručila odškodnění proti neobchodním rizikům, týkající se investic jakýchkoli jejích investorů na území druhé smluvní strany, a provedla platbu takovým investorům s ohledem na jejich nároky vyplývající z této dohody, druhá smluvní strana souhlasí s tím, že smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je oprávněna z titulu postoupení práv vykonávat práva a uplatňovat nároky těchto investorů. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí míru původních práv nebo nároků investorů.

Článek 8

Řešení sporů mezi investorem a smluvní stranou

(1) Jakýkoli spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou týkající se investice investora podle této dohody bude řešen, pokud to bude možné, přátelsky jednáními mezi stranami sporu.

(2) Pokud takový spor nebyl přátelsky vyřešen ve lhůtě šesti měsíců od písemného oznámení nároku, může být postoupen k rozhodnutí:

v souladu s právním řádem smluvní strany, která investici připustila, příslušnému soudnímu, správnímu nebo rozhodčímu orgánu, jehož konečné rozhodnutí bude závazné;

nebo alternativně podle některého z následujících postupů:

(a) mezinárodnímu smírčímu řízení v souladu se Smírčími pravidly Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní;

(b) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic, jestliže smluvní strana investora a druhá smluvní strana jsou obě členy Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, 1965;

(c) rozhodčímu soudu ad hoc některou ze stran sporu v souladu s Arbitrážními pravidly Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní, 1976, podle následujících úprav:

(i) Orgán pro jmenování podle článku 7 těchto Pravidel bude předseda, místopředseda nebo služebně nejstarší soudce Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné ze smluvních stran. Třetí rozhodce nebude občanem žádné ze smluvních stran.

(ii) Strany jmenují své rozhodce ve lhůtě dvou měsíců.

(iii) Rozhodčí soud uvede, na jakém základě rozhodl, a na žádost kterékoli strany rozhodnutí zdůvodní.

(3) Rozhodčí nález bude konečný a závazný.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

(1) Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody by měly být, pokud to bude možné, vyřešeny jednáními a konzultacemi.

(2) Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců od okamžiku svého vzniku, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu.

(3) Rozhodčí soud bude ustaven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce ve lhůtě dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení. Tito dva rozhodci pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu. Předseda bude jmenován do dvou měsíců ode dne jmenování obou rozhodců.

(4) Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebyla provedena nezbytná jmenování, může kterákoli smluvní strana, pokud není dohodnuto jinak, vyzvat předsedu Mezinárodního soudního dvora, aby provedl nezbytná jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat tento úkon, bude o nezbytná jmenování požádán místopředseda. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže vykonat tento úkon, bude o provedení nezbytného jmenování požádán služebně nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

(5) Rozhodčí soud přijímá své rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je pro obě smluvní strany závazné. Každá smluvní strana hradí pouze náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy a zbývající výdaje budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud může svým rozhodnutím určit, že vyšší část nákladů bude uhrazena jednou ze smluvních stran, a toto rozhodnutí bude závazné pro obě smluvní strany. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla.

Článek 10

Vstup a pobyt zaměstnanců

Smluvní strana, v souladu se svými příslušnými platnými zákony vztahujícími se k vstupu a pobytu cizích státních občanů, povolí fyzickým osobám a zaměstnancům společností druhé smluvní strany vstup a setrvání na svém území pro účely výkonu zaměstnání v činnostech spojených s investicemi.

Článek 11

Použití právních předpisů

Pokud není v této dohodě dohodnuto jinak, všechny investice se budou řídit právem platným na území smluvní strany, na jejímž území jsou tyto investice uskutečněny.

Článek 12

Výjimky

Ustanovení této dohody žádným způsobem neomezí právo smluvní strany, v případech výjimečného ohrožení, učinit kroky v souladu se svým právním řádem, v dobré víře a na nediskriminačním základě a pouze v rozsahu a délce nezbytné pro ochranu svých základních bezpečnostních zájmů nebo pro předcházení nemocem a nákazám zvířat nebo rostlin.

Článek 13

Rozsah Dohody

Tato dohoda se použije na všechny investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, připuštěné v souladu jejím s právním řádem, ať byly uskutečněny před nebo po vstupu této dohody v platnost. Ustanovení této dohody se nepoužijí na žádný spor, nárok nebo rozpor, které vzniknou před vstupem této dohody v platnost.

Článek 14

Použití jiných předpisů

Jestliže ustanovení právního řádu smluvní strany nebo závazky vyplývající z mezinárodního práva existující v současnosti nebo založené v budoucnu mezi smluvními stranami, mimo tuto dohodu, obsahují pravidla, obecná nebo zvláštní, opravňující investice investorů smluvní strany k příznivějšímu zacházení, než které je poskytováno touto dohodou, pak tato pravidla převládají nad touto dohodou v rozsahu, v kterém jsou příznivější.

Článek 15

Vstup v platnost

Tato dohoda podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin.

Článek 16

Trvání a ukončení

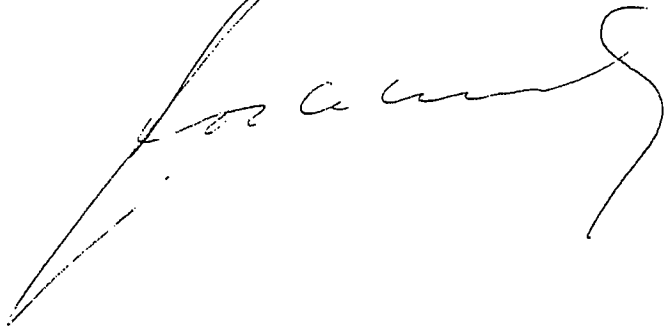
(1) Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let a poté bude považována její platnost za automaticky prodlouženou, pokud jedna ze smluvních stran písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody. Platnost Dohody bude ukončena jeden rok od data přijetí písemného oznámení.

(2) Bez ohledu na ukončení platnosti této dohody podle odstavce 1 tohoto článku, Dohoda zůstane účinná po dobu dalších patnácti let od data ukončení platnosti, pokud jde o investice uskutečněné nebo získané před dnem ukončení platnosti této dohody.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Praze dne 11. října 1996 ve dvojím vyhotovení v jazyce českém, Híndi a anglickém, přičemž všechny texty jsou stejně autentické. V případě jakéhokoli rozporu je rozhodující anglické znění.

Za Českou republiku



Za Indickou republiku



Protokol

mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsané dne 11. října 1996 v Praze

Česká republika a Indická republika (dále jen „smluvní strany“) se dohodly na změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsané dne 11. října 1996 v Praze (dále jen “Dohoda“) jak následuje:

ČLÁNEK 1

V článku 3 Dohody je odstavec 3 vypuštěn a nahrazuje se odstavci 3 až 5, které zní:

„(3) Ustanovení odstavců (1) a (2) tohoto článku se nebudou vztahovat na výhody, které poskytuje smluvní strana na základě svých závazků jako člena jakékoli existující či budoucí celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

(4) Závazky smluvní strany jako člena celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu také zahrnují závazky vyplývající z mezinárodní smlouvy nebo vzájemné smlouvy týkající se této celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu nebo zóny volného obchodu.

(5) Ustanovení odstavců (1) a (2) tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany nebo jejich investicím či výnosům takové výhody, upřednostnění nebo výsady, které může první smluvní strana poskytovat na základě jakékoli mezinárodní smlouvy nebo ujednání týkající se zcela nebo převážně zdanění.“

ČLÁNEK 2

Do článku 6 Dohody se jako odstavec 4 vkládá následující text:

„Nic v této dohodě nebude bránit kterékoli ze smluvních stran přijmout nebo zachovávat v dobré víře a spravedlivým a nediskriminačním způsobem bezpečnostní opatření, po

omezenou dobu trvání, které mohou být přijaty za výjimečných okolností při vzniku nebo hrozbě vážných makroekonomických potíží nebo vážných potíží s platební bilancí smluvní strany nebo celní, hospodářské nebo měnové unie, společného trhu, zóny volného obchodu nebo regionální hospodářské organizace, jichž smluvní strana je nebo se může stát členem.“.

ČLÁNEK 3

Článek 12 Dohody se ruší a je nahrazen novým článkem 12 následujícího znění:

„Základní bezpečnostní zájmy

Žádné ustanovené této dohody nelze vykládat tak, že je bráněno kterékoli ze smluvních stran přijmout v dobré víře kroky, které považuje za nezbytné na ochranu svých základních bezpečnostních zájmů, nebo že je bráněno v přijetí opatření vyplývajících z členství smluvní strany v jakékoli existující či budoucí celní, hospodářské nebo měnové unii, společném trhu nebo zóně volného obchodu. Tyto kroky nebo opatření mohou zahrnovat zejména, ne však výlučně, taková:

- (a) týkající se trestných činů;
- (b) týkající se obchodu se zbraněmi, střelivem a vojenskými prostředky a obchodu s jiným zbožím, materiálem, službami a technologiemi, který je prováděn přímo či nepřímo s cílem zásobovat vojenské síly; nebo
- (c) učiněné v době války nebo v době mimořádných událostí v mezinárodních vztazích, nebo
- (d) přijaté v souladu se svými závazky podle Charty OSN k zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.“.

ČLÁNEK 4

Za článek 14 se vkládá nový článek 14 bis následujícího znění:

„Vzájemné konzultace

Smluvní strany mohou v případě nezbytnosti vzájemně konzultovat záležitosti týkající se jakékoli změny této Dohody. Změny budou provedeny po dohodě a vstoupí v platnost v den přijetí poslední notifikace, kterou si smluvní strany oznámily, že jejich vnitrostátní postupy pro vstup těchto změn v platnost byly ukončeny a zůstanou v platnosti po dobu platnosti Dohody.“.

ČLÁNEK 5

Protokol vstoupí v platnost třicátým dnem po pozdější notifikaci, kterou si smluvní strany oznámily, že jejich vnitrostátní postupy pro vstup Protokolu v platnost byly ukončeny. Protokol zůstane v platnosti po dobu platnosti Dohody.

Dáno v Praze dne 8.6. 2010 ve dvojím původním vyhotovení v jazyce českém, hindském a anglickém, přičemž všechny texty jsou stejně autentické. V případě rozporu ve výkladu je rozhodující anglické znění.

ZA
ČESKOU REPUBLIKU



ZA
INDICKOU REPUBLIKU

